

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

1. Το βιβλίο με τους στίχους (1. Saḡāthāvaggo)

10. Συνδεδεμένες ομιλίες με δαίμονες (10. Yakkhasaṃyuttaṃ)

[SN 10.1-12, PTS 1.206-1.215]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

1. Το βιβλίο με τους στίχους

10. Συνδεδεμένες ομιλίες με δαίμονες

1. Η ομιλία για τον Ιντάκα

235. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Ιντακούτα, στην κατοικία του δαίμονα Ιντάκα. Τότε ο δαίμονας Ιντάκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Η ύλη δεν είναι ψυχή, λένε οι Βούδες· πώς άραγε αυτός αποκτά αυτό το σώμα;

Από πού έρχονται σε αυτόν τα οστά και η μάζα του σκωτιού; Πώς άραγε αυτός προσκολλάται στη μήτρα;»

«Πρώτα γίνεται καλάλα, από την καλάλα γίνεται αμπούντα· από την αμπούντα γεννιέται η πεσί, η πεσί παράγει τη γκάνα· από τη γκάνα γεννιούνται τα άκρα, οι τρίχες της κεφαλής, οι τρίχες του σώματος και τα νύχια επίσης.

Ό,τι τρώει η μητέρα του, τροφή, ρόφημα και φαγητό· με αυτό συντηρείται εκεί, ο άνθρωπος που βρίσκεται στη μήτρα της μητέρας.»

2. Η ομιλία για το όνομα του Σάκκα

236. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο όρος Γκιτζτζακούτα. Τότε ο δαίμονας ονόματι Σάκκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Για σένα που έχεις εγκαταλείψει όλους τους νοητικούς κόμβους, που είσαι απελευθερωμένος, μνήμων· για έναν ασκητή δεν είναι καλό αυτό, ότι καθοδηγείς άλλους.»

«Με οποιαδήποτε αιτία, Σάκκα, γεννιέται συγκατοικία· αυτό δεν αξίζει ο σοφός να μην το συμπονά με τον νου.

Αν με καθαρό νου καθοδηγεί άλλους· δεν είναι δεμένος με αυτό, όποια συμπόνια και φροντίδα.»

3. Η ομιλία για τον Σουτσίλομα

237. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Γκαγιά, σε ένα σκαλιστό κρεβάτι, στην κατοικία του δαίμονα Σουτσίλομα. Εκείνη την περίοδο ο δαίμονας Κχάρα και ο δαίμονας Σουτσίλομα περνούσαν όχι μακριά από τον Ευλογημένο. Τότε ο δαίμονας

Κχάρα είπε στον δαίμονα Σουτσίλομα: «Αυτός είναι ασκητής!» «Αυτός δεν είναι ασκητής, αυτός είναι ασκητούλης». «Θα μάθω αν αυτός είναι ασκητής ή αν αυτός είναι ασκητούλης».

Τότε ο δαίμονας Σουτσίλομα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, έφερε το σώμα του κοντά στο σώμα του Ευλογημένου. Τότε ο Ευλογημένος απομάκρυνε το σώμα του. Τότε ο δαίμονας Σουτσίλομα είπε στον Ευλογημένο: «Με φοβάσαι, ασκητή;» «Δεν σε φοβάμαι, φίλε· αλλά η επαφή σου είναι κακή». «Θα σου κάνω μια ερώτηση, ασκητή. Αν δεν μου απαντήσεις, ή θα ταράξω τον νου σου, ή θα σπάσω την καρδιά σου, ή αφού σε πιάσω από τα πόδια θα σε πετάξω στην άλλη όχθη του Γάγγη». «Δεν βλέπω, φίλε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, που θα μπορούσε να ταράξει τον νου μου ή να σπάσει την καρδιά μου ή αφού με πιάσει από τα πόδια να με πετάξει στην άλλη όχθη του Γάγγη· αλλά εσύ, φίλε, ρώτα ό,τι αμφιβάλλεις». Τότε ο δαίμονας Σουτσίλομα απευθύνθηκε στον Ευλογημένο με στίχο:

«Η λαγνεία και το μίσος από πού προέρχονται,
η δυσaréσκεια, η τέρψη, ο τρόμος από πού γεννιούνται;
Από πού εγειρόμενοι οι νοητικοί λογισμοί,
όπως τα παιδιά πετούν το κοράκι;»

«Η λαγνεία και το μίσος από εδώ προέρχονται,
η δυσaréσκεια, η τέρψη, ο τρόμος από εδώ γεννιούνται·
από εδώ εγειρόμενοι οι νοητικοί λογισμοί,
όπως τα παιδιά πετούν το κοράκι.

«Γεννημένα από την προσκόλληση, αναδυόμενα από τον εαυτό, όπως οι
αεροφυείς ρίζες γεννιούνται από τον κορμό της συκιάς·
πολλά προσκολλημένα στις ηδονές, όπως η αναρριχητική μαλούβα απλωμένη
στο δάσος.

«Αυτοί που κατανοούν από πού προέρχεται,
Αυτοί το απομακρύνουν, άκουσε δαίμονα·
αυτοί διαβαίνουν αυτή τη νοητική πλημμύρα που είναι δύσκολο να διαβεί,
που δεν είχε διαβεί πριν, για τη μη επαναγέννηση».

4. Η ομιλία για τον Μανιμπάντα

238. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στους Μαγκάντα, στο ιερό μνημείο Μανιμάλικα, στην κατοικία του δαίμονα Μανιμπάντα. Τότε ο δαίμονας Μανιμπάντα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε αυτόν τον στίχο κοντά στον Ευλογημένο:

«Για τον μνήμονα πάντα υπάρχει ευτυχία, ο μνήμων ευημερεί στην ευτυχία·
για τον μνήμονα αύριο είναι καλύτερο, και απελευθερώνεται από την έχθρα.»

«Για τον μνήμονα πάντα υπάρχει ευτυχία, ο μνήμων ευημερεί στην ευτυχία·
για τον μνήμονα αύριο είναι καλύτερο, αλλά δεν απελευθερώνεται από την έχθρα.

Αυτός του οποίου ο νους χαίρεται στη μη βία όλη μέρα και νύχτα·

αυτός έχει φιλικότητα προς όλα τα όντα, δεν έχει έχθρα με κανέναν.»

5. Ομιλία για τον Σάνου

239. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο γιος κάποιας λαϊκής ακολούθου, ονόματι Σάνου, είχε συλληφθεί από έναν δαίμονα. Τότε εκείνη η λαϊκή ακόλουθος, θρηνώντας, εκείνη τη στιγμή είπε αυτούς τους στίχους:

«Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη.

Όσοι τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, όσοι ακολουθούν την άγια ζωή·
με αυτούς οι δαίμονες δεν παίζουν, έτσι έχω ακούσει από τους Άξιους·
αλλά τώρα σήμερα βλέπω, οι δαίμονες παίζουν με τον Σάνου».

«Τη δέκατη τέταρτη, τη δέκατη πέμπτη, και την όγδοη της δεκαπενθήμερης περιόδου·
και τη δεκαπενθήμερη περίοδο των θαυμάτων, πλήρως εφοδιασμένη με τα οκτώ μέρη·
όσοι τηρούν την ημέρα τήρησης των κανόνων, όσοι ακολουθούν την άγια ζωή.

Με αυτούς οι δαίμονες δεν παίζουν· καλό που το έχεις ακούσει από τους Άξιους·
στον Σάνου που ξύπνησε πες αυτά τα λόγια των δαιμόνων·
μην κάνεις κακόβουλη πράξη, είτε φανερά είτε κρυφά.

Αν κακόβουλη πράξη θα κάνεις ή κάνεις·
δεν υπάρχει για σένα απελευθέρωση από τη δυστυχία, ακόμη κι αν πετάξεις
και φύγεις».

«Για τον νεκρό, μητέρα, κλαίνε, ή για αυτόν που ζει αλλά δεν φαίνεται·
ενώ με βλέπεις ζωντανό, μητέρα, γιατί με κλαís, μητέρα;»

«Για τον νεκρό, γιε μου, κλαίνε, ή για αυτόν που ζει αλλά δεν φαίνεται·
και αυτός που αφού εγκατέλειψε τις ηδονές, επιστρέφει πάλι εδώ·
και για αυτόν, γιε μου, κλαίνε, διότι αυτός αν και ζει είναι νεκρός.

Από τις καυτές στάχτες βγήκες, αγαπητέ, και στις καυτές στάχτες θέλεις να πέσεις·
από την κόλαση βγήκες, αγαπητέ, και στην κόλαση θέλεις να πέσεις.

Τρέξτε, σεβάσμιοι, σε ποιον να παραπονεθούμε;
τα υπάρχοντα που βγήκαν από τη φωτιά, θέλεις πάλι να καούν;»

6. Ομιλία για τον Πιγιάνκαρα

240. Κάποτε ο σεβάσμιος Ανουρούντα διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Ανουρούντα, κοντά στο χάραμα της αυγής σηκώθηκε και απήγγελλε εδάφια της Διδασκαλίας. Τότε η μητέρα του Πιγιάνκαρα, μια δαιμόνισσα, κατευνάζοντας το παιδί της είπε έτσι:

«Μην κάνεις θόρυβο, Πιγιάνκαρα, ο μοναχός απαγγέλλει εδάφια της Διδασκαλίας·
αν συνειδητοποιήσουμε το εδάφιο της Διδασκαλίας, θα ακολουθήσουμε αυτό που θα ήταν για την ευημερία μας.

Ας συγκρατούμαστε στα έμβια όντα, ας μην λέμε συνειδητό ψέμα·
ας εξασκούμαστε στην καλή ηθική του εαυτού μας, ίσως να απελευθερωθούμε από τη σφαίρα των πεινασμένων πνευμάτων».

7. Ομιλία για τον Πουνάμπασου

241. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος δίδασκε, παρακινούσε, ενθάρρυνε και ευχαριστούσε τους μοναχούς με μια ομιλία για το Ντάμμα συνδεδεμένη με το Νιμπάνα. Και εκείνοι οι μοναχοί, αφού έδειξαν ενδιαφέρον, αφού έδωσαν προσοχή, αφού συγκέντρωσαν όλο τον νου, άκουγαν τη Διδασκαλία με προσεκτικό αυτί. Τότε η μητέρα του Πουνάμπασου, μια δαιμόνισσα, κατευνάζοντας τα παιδιά της είπε έτσι:

«Σιωπή, Ουτταρίκα, σιωπή, Πουνάμπασου·
μέχρι να ακούσω τη Διδασκαλία του άριστου Βούδα, του Διδασκάλου.

«Το Νιμπάνα είπε ο Ευλογημένος, την απελευθέρωση από όλους τους νοητικούς κόμβους·
και υπερβολική είναι σε μένα η αγάπη για αυτή τη Διδασκαλία.

«Αγαπητός στον κόσμο είναι ο δικός μας γιος, αγαπητός στον κόσμο είναι ο δικός μας σύζυγος·
πιο αγαπητή όμως από αυτούς είναι σε μένα η αναζήτηση αυτής της Διδασκαλίας.

«Διότι ούτε ο γιος ούτε ο σύζυγος, αν και αγαπητοί, θα μπορούσαν να απελευθερώσουν από τη δυστυχία·
όπως η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας απελευθερώνει τα όντα από τη δυστυχία.

«Σε αυτόν τον κόσμο που είναι κατακλυσμένος από δυστυχία, δεμένο με γήρας και θάνατο·
για την απελευθέρωση από το γήρας και τον θάνατο, τη Διδασκαλία που ανακαλύφθηκε·
αυτή τη Διδασκαλία θέλω να ακούσω, σιωπή, Πουνάμπασου».

«Μητέρα, δεν θα μιλήσω, και αυτή η Ουτταρά έγινε σιωπηλή·
πρόσεχε μόνο τη Διδασκαλία, η ακοή της Άριστης Διδασκαλίας είναι ευτυχία·

επειδή δεν γνωρίζαμε την Άριστη Διδασκαλία, μητέρα, περιπλανιόμαστε στη δυστυχία.

«Αυτός είναι ο φωτοδότης για θεούς και ανθρώπους που είναι παραπλανημένοι·

ο Βούδας με το τελευταίο σώμα, ο έχων όραση, διδάσκει τη Διδασκαλία».

«Καλώς, πράγματι σοφός ονομάζεται ο γιος που γεννήθηκε στο στήθος μου· ο γιος μου αγαπά την αγνή Διδασκαλία του άριστου Βούδα.

«Πουνάμπασου, να είσαι ευτυχισμένος, σήμερα εγώ έχω αναδυθεί·

έχουν ενοραθεί οι ευγενείς αλήθειες, ας ακούσει και η Ουτταρά για μένα».

8. Ομιλία για τον Σουδάττα

242. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Ψυχρό Δάσος. Εκείνη την περίοδο ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα είχε φτάσει στο Ρατζάγκαχα για κάποια υπόθεση. Ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα άκουσε - «Ένας Βούδας λοιπόν έχει εγερθεί στον κόσμο». Και αμέσως επιθυμούσε να πλησιάσει τον Ευλογημένο για να τον δει. Τότε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα ήρθε αυτή η σκέψη: «Δεν είναι κατάλληλη ώρα σήμερα για να πλησιάσω τον Ευλογημένο για να τον δω. Αύριο λοιπόν εγώ θα πάω την κατάλληλη ώρα να δω τον Ευλογημένο», και ξάπλωσε με τη μνήμη στραμμένη στον Βούδα. Τη νύχτα σηκώθηκε τρεις φορές νομίζοντας ότι είχε ξημερώσει. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπίντικα πλησίασε την πύλη του νεκροταφείου. Τα μη ανθρώπινα πνεύματα άνοιξαν την πύλη. Τότε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα, καθώς έβγαινε από την πόλη, το φως εξαφανίστηκε, εμφανίστηκε σκοτάδι, εγέρθηκε φόβος, τρόμος και ανατριχίλα, και ήθελε να γυρίσει πίσω από εκεί. Τότε ο δαίμονας Σιβάκα, αόρατος, διακήρυξε με φωνή -

«Εκατό χιλιάδες ελέφαντες, εκατό χιλιάδες άλογα, εκατό χιλιάδες άρματα με ημίονους·

εκατό χιλιάδες κόρες, στολισμένες με σκουλαρίκια από πολύτιμους λίθους· ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα δεν αξίζουν ενός βήματος προς τα εμπρός.

Προχώρα, οικοδεσπότη, προχώρα, οικοδεσπότη·

το να προχωρήσεις είναι καλύτερο για σένα, όχι το να οπισθοχωρήσεις».

Τότε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα το σκοτάδι εξαφανίστηκε, εμφανίστηκε φως, και ο φόβος, ο τρόμος και η ανατριχίλα που είχε καταλάβει. Για δεύτερη φορά στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα το φως εξαφανίστηκε, εμφανίστηκε σκοτάδι, εγέρθηκε φόβος, τρόμος και ανατριχίλα, και ήθελε να γυρίσει πίσω από εκεί. Για δεύτερη φορά ο δαίμονας Σιβάκα, αόρατος, διακήρυξε με φωνή -

«Εκατό χιλιάδες ελέφαντες, εκατό χιλιάδες άλογα... κ.λπ...

ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα δεν αξίζουν.

Προχώρα, οικοδεσπότη, προχώρα, οικοδεσπότη·

το να προχωρήσεις είναι καλύτερο για σένα, όχι το να οπισθοχωρήσεις».

Τότε στον οικοδεσπότη Ανάθαπίντικα το σκοτάδι εξαφανίστηκε, εμφανίστηκε φως, και ο φόβος, ο τρόμος και η ανατριχίλα που είχε καταλάβει. Για τρίτη φορά στον

οικοδεσπότη Ανάθαπνίτικα το φως εξαφανίστηκε, εμφανίστηκε σκοτάδι, εγέρθηκε φόβος, τρόμος και ανατριχίλα, και ήθελε να γυρίσει πίσω από εκεί. Για τρίτη φορά ο δαίμονας Σιβάκα, αόρατος, διακήρυξε με φωνή -

«Εκατό χιλιάδες ελέφαντες, εκατό χιλιάδες άλογα... κ.λπ...
ούτε ένα δέκατο έκτο κλάσμα δεν αξίζουν.

Προχώρα, οικοδεσπότη, προχώρα, οικοδεσπότη·
το να προχωρήσεις είναι καλύτερο για σένα, όχι το να οπισθοχωρήσεις».

Τότε στον οικοδεσπότη Ανάθαπνίτικα το σκοτάδι εξαφανίστηκε, εμφανίστηκε φως, και ο φόβος, ο τρόμος και η ανατριχίλα που είχε καταλάβει. Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπνίτικα πήγε προς το Ψυχρό Δάσος, εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος.

Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, κοντά στο χάραμα της αυγής, αφού σηκώθηκε, περπατούσε στο ύπαιθρο. Ο Ευλογημένος είδε τον οικοδεσπότη Ανάθαπνίτικα να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδε, κατέβηκε από το μονοπάτι περιπάτου και κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Αφού κάθισε, ο Ευλογημένος είπε στον οικοδεσπότη Ανάθαπνίτικα: «Έλα, Σουντάττα». Τότε ο οικοδεσπότης Ανάθαπνίτικα, σκεπτόμενος «ο Ευλογημένος με προσφωνεί με το όνομά μου», χαρούμενος και ενθουσιασμένος, εκεί ακριβώς έπεσε με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου και είπε στον Ευλογημένο: «Μήπως, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος κοιμήθηκε ευτυχισμένος;»

«Πάντα πράγματι κοιμάται ευτυχισμένος ο βραχμάνος που έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα·
αυτός που δεν προσκολλάται στις ηδονές, που έχει γίνει ψυχρός, χωρίς προσκολλήσεις.

Αφού έκοψε όλες τις προσκολλήσεις, αφού απομάκρυνε την αγωνία από την καρδιά·
ο γαλήνιος κοιμάται ευτυχισμένος, έχοντας φτάσει στην ειρήνη με τον νου».

9. Πρώτη ομιλία για τη Σουκκά

243. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο η μοναχή Σουκκά, περιτριγυρισμένη από μια μεγάλη ακολουθία, δίδασκε τη Διδασκαλία. Τότε ένας δαίμονας που είχε απόλυτη πίστη στη μοναχή Σουκκά, πηγαίνοντας στο Ρατζάγκαχα από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι, εκείνη τη στιγμή είπε αυτούς τους στίχους:

«Τι κάνουν οι άνθρωποι στο Ρατζάγκαχα, κείτονται σαν να έχουν πιει μέλι·
αυτοί που δεν υπηρετούν τη Σουκκά, που διδάσκει την αθάνατη κατάσταση.

Αυτή όμως την ακαταμάχητη, αμιγώς θρεπτική,
την πίνουν, θα έλεγα, οι σοφοί, όπως οι ταξιδιώτες το νερό από το σύννεφο».

10. Δεύτερη ομιλία για τη Σουκκά

244. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο κάποιος λαϊκός ακόλουθος έδωσε τροφή στη μοναχή Σουκκά. Τότε ένας δαίμονας που είχε απόλυτη πίστη στη μοναχή

Σουκκά, πηγαίνοντας στο Ρατζάγκαχα από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι, εκείνη τη στιγμή είπε αυτόν τον στίχο:

«Πολλή αξιέπαινη πράξη πράγματι παρήγαγε, σοφός πράγματι αυτός ο λαϊκός ακόλουθος·
αυτός που έδωσε τροφή στη Σουκκά, την απελευθερωμένη από όλους τους νοητικούς κόμβους.»

11. Ομιλία για τη Τσιρά

245. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο κάποιος λαϊκός ακόλουθος έδωσε χιτώνα στη μοναχή Τσιρά. Τότε ένας δαίμονας που είχε απόλυτη πίστη στη μοναχή Τσιρά, πηγαίνοντας στο Ρατζάγκαχα από δρόμο σε δρόμο, από σταυροδρόμι σε σταυροδρόμι, εκείνη τη στιγμή είπε αυτόν τον στίχο:

«Πολλή αξιέπαινη πράξη πράγματι παρήγαγε, σοφός πράγματι αυτός ο λαϊκός ακόλουθος·
αυτός που έδωσε χιτώνα στην Τσιρά, την απελευθερωμένη από όλες τις νοητικές δεσμεύσεις.»

12. Ομιλία για τον Αλαβάκα

246. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Αλαβί, στην κατοικία του δαίμονα Αλαβάκα. Τότε ο δαίμονας Αλαβάκα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Βγες έξω, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος βγήκε. «Μπες μέσα, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος μπήκε. Για δεύτερη φορά ο δαίμονας Αλαβάκα είπε στον Ευλογημένο: «Βγες έξω, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος βγήκε. «Μπες μέσα, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος μπήκε. Για τρίτη φορά ο δαίμονας Αλαβάκα είπε στον Ευλογημένο: «Βγες έξω, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος βγήκε. «Μπες μέσα, ασκητή». «Καλώς, φίλε», ο Ευλογημένος μπήκε. Για τέταρτη φορά ο δαίμονας Αλαβάκα είπε στον Ευλογημένο: «Βγες έξω, ασκητή». «Δεν θα βγω, φίλε. Ό,τι πρέπει να γίνει από σένα, αυτό κάνε». «Θα σου κάνω μια ερώτηση, ασκητή. Αν δεν μου απαντήσεις, ή θα ταραξω τον νου σου, ή θα σπάσω την καρδιά σου, ή αφού σε πιάσω από τα πόδια θα σε πετάξω στην άλλη όχθη του Γάγγη». «Δεν βλέπω, φίλε, κανέναν στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, που θα μπορούσε να ταραξει τον νου μου ή να σπάσει την καρδιά μου ή αφού με πιάσει από τα πόδια να με πετάξει στην άλλη όχθη του Γάγγη. Αλλά εσύ, φίλε, ρώτα ό,τι αμφιβάλλεις».

«Τι είναι εδώ η ανώτερη περιουσία του ανθρώπου, τι καλά ασκημένο φέρνει ευτυχία;

Τι πράγματι είναι η πιο γλυκιά από τις γεύσεις, ποιον τρόπο ζωής λένε ότι είναι ο ανώτερος;»

«Η πίστη εδώ είναι η ανώτερη περιουσία του ανθρώπου, η Διδασκαλία καλά ασκημένη φέρνει ευτυχία·

η αλήθεια πράγματι είναι η πιο γλυκιά από τις γεύσεις, τη ζωή με σοφία λένε ότι είναι η ανώτερη».

«Πώς διαβαίνει κανείς τη νοητική πλημμύρα, πώς διαβαίνει κανείς τον ωκεανό;

Πώς ξεπερνά κανείς τον υπαρξιακό πόνο, πώς εξαγνίζεται κανείς;»

«Με την πίστη διαβαίνει κανείς τη νοητική πλημμύρα, με την επιμέλεια τον ωκεανό·

με την ενεργητικότητα ξεπερνά κανείς τον υπαρξιακό πόνο, με τη σοφία εξαγνίζεται κανείς».

«Πώς αποκτά κανείς σοφία, πώς βρίσκει κανείς πλούτο;

Πώς αποκτά κανείς φήμη, πώς δένει κανείς φίλους;

Από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, πώς πεθαίνοντας δεν θλίβεται κανείς;»

«Αυτός που πιστεύει στη Διδασκαλία των Αξίων για την επίτευξη του Νιμπάνα· ακούγοντας προσεκτικά αποκτά σοφία, επιμελής και διορατικός.

«Αυτός που κάνει τα πρόποντα, σταθερός, δραστήριος, βρίσκει πλούτο·

με την αλήθεια αποκτά φήμη, δίνοντας δένει φίλους·

από αυτόν τον κόσμο στον μεταθανάτιο κόσμο, έτσι πεθαίνοντας δεν θλίβεται.

«Αυτός που έχει αυτές τις τέσσερις ιδιότητες, ο πιστός οικοδεσπότης·

αλήθεια, αυτοέλεγχος, επιμονή, γενναιοδωρία, αυτός πράγματι πεθαίνοντας δεν θλίβεται.

«Έλα, ρώτησε και άλλους, πολλούς ασκητές και βραχμάνους·

αν υπάρχει κάτι περισσότερο εδώ από την αλήθεια, τον αυτοέλεγχο, τη γενναιοδωρία και την υπομονή».

«Πώς λοιπόν τώρα να ρωτήσω πολλούς ασκητές και βραχμάνους;

Εγώ που σήμερα κατανοώ αυτό που είναι όφελος που αφορά τη μελλοντική ζωή.

«Πράγματι για το όφελός μου ο Βούδας ήρθε στην Άλαβι για διαμονή·

εγώ που σήμερα κατανοώ πού το δοσμένο έχει μεγάλο καρπό.

«Έτσι εγώ θα περιπλανιέμαι, από χωριό σε χωριό, από πόλη σε πόλη·

προσκυνώντας τον Αυτοφωτισμένο και την αληθινή φύση της Διδασκαλίας».

Τέλος του Συνδεδεμένου με τους δαίμονες.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ιντάκα, Σάκκα, Σούτσι και, Μανιμπάντα και Σάνου και·

Πιγιάνκαρα, Πουνάμπασου, Σουντάττα και, δύο Σουκκά, Τσίρα, Άλαβι, δώδεκα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 1. Το βιβλίο με τους στίχους. 10. Συνδεδεμένες ομιλίες με δαίμονες έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org